

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 212. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074159200/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

heder, som de kendte fortræffeligt, og hvilke Holberg selv i Fortalen til den franske Udgave af Komedierne beskriver saaledes: »danske Karakterer, jævne Borgere, undertiden københavnske Haandværkere og ikke forlorne franske Markier«. Man kan være vis paa, at Wegner som Henrik fremstillede en meget jævn dansk Tjenestekarl, slet ingen Lakaj eller Scapin.

Vi véd nu, hvorledes det gik ham senere hen. Meget trist. Han søgte ydmygt og fik Faderens Postmesterembede i Aarhus i Aaret 1730. Skønt han samtidig blev Vice-Borgmester, var det dog den rene Sulteføde, og Wegner søgte derfra allerede 1733, hvor han ansattes som Arkivar i Krigskancelliet i København. Der fik han 300 Daler i Løn, men avancerede aldrig; hans Underordnede sprang ham stadigt forbi. Ti Aar efter døde han saa, og vi kan igennem Skiftefortegnelsen rekonstruere, hvor tarveligt hans lille Lejlighed paa Amagertorv var møbleret. Vi finder dér intet, hvorved hans Skuespillervirksomhed genkaldes i Erindringen, end ikke en Bog synes han at have ejet.

I ti Aar gik da den store Skuespiller her i Byen som ministeriel Skriver, uden at nogen havde Bud efter hans Talent og Vid. Teatret var lukket, Pictismen beherskede Regeringen og Befolkningen vovede ikke at kny. Det er ikke sandsynligt, at Henrich Wegner, da han 42 Aar

gammel døde, tænkte, at hans Navn skulde blive bevaret i Erindringen, ja, at man 150 Aar efter møjsommeligt vilde opsøge hver lille Oplysning om hans Skæbne. Denne noget sene Ære blev imidlertid hans Kunsts eneste Løn.
